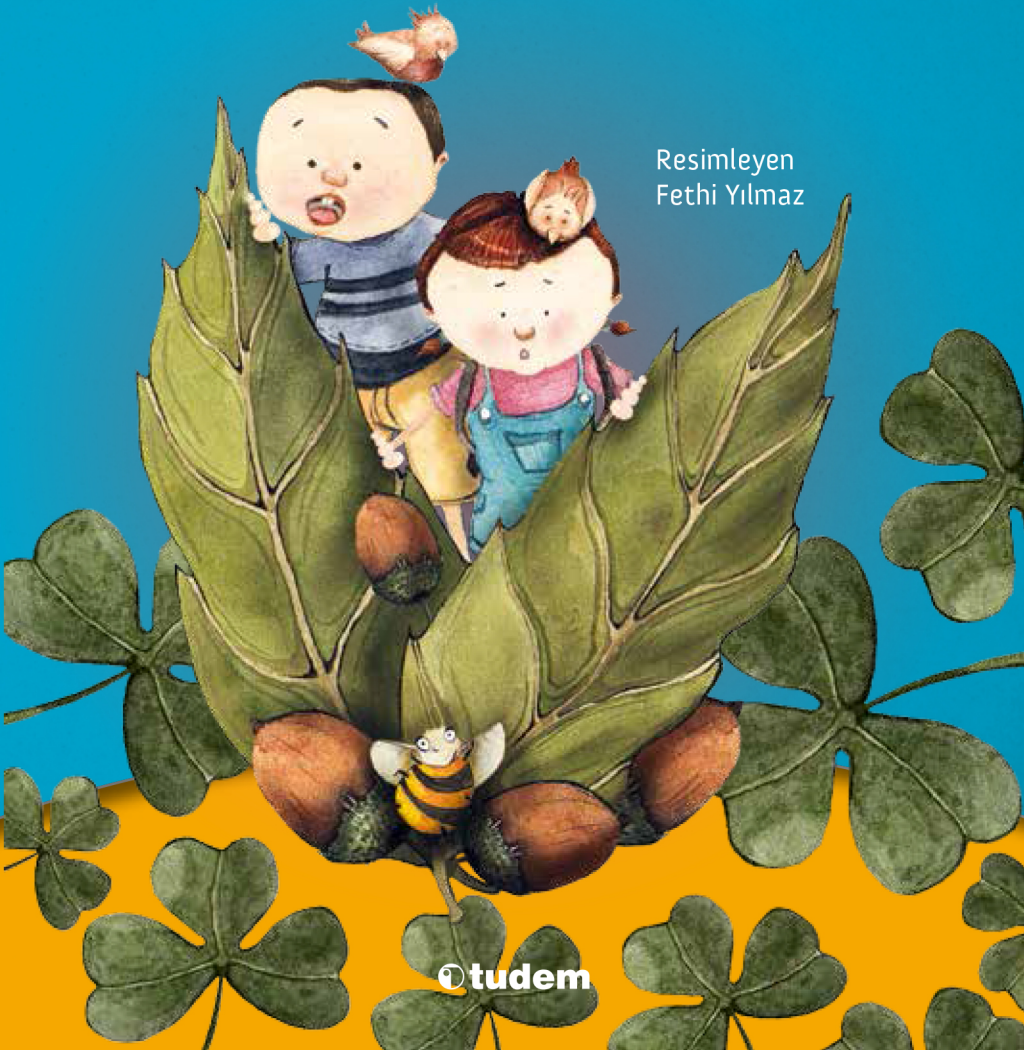

ORMANIN SAKLADIKLARI

Hamdullah Köseoğlu

Resimleyen
Fethi Yılmaz

ORMANIN SAKLADIKLARI

Hamdullah Köseoğlu

ORMANIN SAKLADIKLARI

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Hamdullah Köseoğlu

RESİMLEYEN: Fethi Yılmaz

EDİTÖR: Burhanettin Düzçay

SON OKUMA: Hülya Dayan

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Nisan 2018 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-032-9

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

A decorative border of green, five-lobed leaves, resembling clovers or acorns, frames the central text area. The leaves are arranged in a circular pattern around the edges of the page.

ORMANIN SAKLADIKLARI

Hamdullah Köseoğlu

 tudem

Hamdullah Köseoğlu

1945'te Kars'ta doğdu. Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümünü bitirdi. Yazmaya şiirle başladı. İlk öyküsü lise yıllarında *Varlık Yıllığı*'nda çıktı. Bir süre yazmaya ara verdi. Bugüne değin masal, öykü, roman dalında on beşin üzerinde ödül aldı. Değişik yayınevlerinde seksenin üstünde kitapları yayımlandı.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Az Gittim Uz Gittim (masal)

Çocuk ve Leylek (masal)

Mavi Irmak (masal)

Korkak Oğlan (masal)

Küçük Ressam (öykü)

Elimi Bırakma Anne (öykü)

Yazarına Direnen Öyküler (öykü)

Yaz Çırakları (öykü)

Kendini Arayan Çocuk (öykü)

Ormanın Sakladıkları (roman)

1. Bölüm

*Ağaç nedir orman neymiş
Uzamış dünyanın sakalı
Berberi grevdeymiş
Ali Yüce*

Barış ile Aslı aynı yaşıydılar. Aynı sokakta oturuyor, aynı okula gidiyorlardı. Aynı sınıfta okuyor, aynı sırada oturuyorlardı.

Uydurduğumu düşünüp bu kadar da olmaz, diyeceksiniz. Gülecek, eğleneceksiniz. Siz bilirsiniz... Ne derseniz deyin. Gerçek böyle...

İsterseniz biraz daha geriden alayım: Anaokuluna da birlikte gitmişlerdi. Aynı öğretmenden özel ders almış, aynı yaz kampına katılmışlardı.

Barış çok çalışıyor, Aslı ise çok okuyordu. O nedenle Barış'tan daha başarılıydı. Barış kıskanmıyor ama

kızıyordu. Suçu kendisinde değil, öğretmeninde arıyordu. Ona göre ğretmen, Aslı'yı seviyor ve koruyordu. Ama bir gün onu geçecekti. Geçmesi gerekirdi...

Bu kadar yakın olan bu iki arkadaşın kimlikleri, kişilikleri, beğenileri oldukça ayırırdı. Aslı iekleri böcekleri; Barış ise kuşları, atları seviyordu. Biri durağan, biri kıpırdaktı. Barış oldukça duygusal, Aslı ise katı ve gerçekçiydi.

Çoęu konularda anlaşılamazlardı. ekişir, çatışırlandı. Yine de ksp darılmaz, kırılıp ayrılmazlardı. Bağırır çağırır ama yan yana dururlardı.

Barış, sevecen ve zveriliydi. Her zaman ilk adımı o atardı. O yaklaşıp, söyleşiyi o başlatırdı. O aşığıdan alır, o geri çekilirdi.

Aslı'nın dilinden kurtulmak için son zamanlarda okumaya da başlamıştı. Okuduklarının oęu, Aslı'nın sevdiği, önerdiği kitaplardı. Sevmese de, ben bunları okumam, demiyordu.

Ders dışında yaşananlardan, günlük olaylardan çok, okuduklarını tartışıyorlardı. Bir bakıma, gerçek dünyada değil, kitapların dünyasında yaşıyorlardı.

Bařta söylemiştik. Barış atları, kuşları; Aslı ise çiçekleri, böcekleri seviyordu. Biri bakıp izler, biri arkasından koşardı. Yakalamak, okşamak, tanımak isterdi.

Oturdukları evlerin arka yanı ormanlıktı. Ormanı çok seviyorlardı. Ders dışında, tatil günlerinde toplanır, dolaşmaya giderlerdi. Gün kararınca arınmış, durulmuş, yorulmuş olarak dönerlerdi.

Ağaçların başladığı yerden bin adım ötede ince bir dere akardı. Bu derenin şırıltısı bütün kanatlıları, tırnaklıları, sürüngenleri, kemirgenleri çekerti. Örnek alınacak, ders çıkarılacak bir ilişkileri vardı. Birbirlerini itmeye, canlarını yakmaya, öne geçmeye çalışmazlardı. Çekişmeden, çatışmadan sularını içer dönerlerdi.

Dere, çok ötelerde yiter giderdi. Bir uçuşuma mı düşerdi, bir yeraltı mağarasına mı akardı bilmiyorlardı. Çok istemiş ama sonuna kadar gitmeyi göze alamamışlardı.

Bu ilginç olayın başladığı gün, Aslı ile Barış derenin genişleyip göllendiği yere gitmişlerdi. Burası, suluboya resimlerini çağrıştıran sevimli bir gölcüktü. İçinde bulutlar, kuşlar, ağaçlar, çiçekler yüzerdi. Yani yansır, görünürdü. Bu gölcük, bir bakıma yakın çevrenin döner aynasıydı. Bu aynaya bakarak yakın çevrelerinde neler olup bittiğini görürlerdi.

Konuşup söyleşirken kanatları ışıktan, uçan bir at gördüler. Gözlerini açıp baktılar. At, yelesini savurarak gölcüğün kıyısına indi. Bir süre sağı solu izledi. Sonra suyu koklayarak içmeye başladı.

Çok güzel, çok delişmen bir attı. Gözleri ışık saçıyordu. Yeleşi yer süpürüyor, toynakları altın külçesi gibi parlıyordu.

Dilleri tutulacak kadar şaşırdılar. Korkulu gözlerle birbirlerine baktılar. O güne kadar ne gerçek yaşamda ne filmlerde, ne de resimlerde böyle bir at görmüşlerdi. Görünürde kanatları yoktu ama uçuyordu. Ya da onlara öyle geldi.

Bu gördükleri gerçek bir at mıydı, yoksa kanatlı bir düş müydü, çıkaramadılar. Büyülenmiş gibiydiler. Öylece durup kaldılar.

Böyle bir atları olsa kısa sürede tanınır, sevilirlerdi. Sürekli düşünüp düşledikleri koca dünyayı dolandır

dönerlerdi. Sonra oturup gördüklerini anlatırlardı ya da birin üstüne beş koyup yazarlardı. Arkadaşlarını kışkandırır, çatlatırlardı.

Aslı tıkanan bir sesle, “Benim gördüğümü sen de görüyor musun?” dedi. “Acaba bu gerçek mi, düş mü? Yoksa...”

Barış, gözlerini attan ayıramıyordu:

“Öyle sanıyorum, düş görüyoruz. Umarım kısa sürmez! Hemencecik uyanmayız. Doğrusu çok üzülürüm. Doyasıya bakmak istiyorum. Biliyorsun, atları çok severim.”

Gölcükten başını kaldıran at da durup onlara baktı. Şahlanıp uzun uzun kişnedi. Kendisi gibi sesi de aşkındı. Bütün orman uğultusunu bastırdı. Dallardan yapraklar düşürdü. Bütün tırnaklılar, kanatlılar uçup kaçmaya başladı.

Aslı fısıltıyla, “Biz de kaçalım mı?” dedi.

Barış:

“Sen kaçacaksan kaç. Ben kaçmayacağım. Böyle bir at görmüşken...”

“Ya saldırırsa...”

Başlarını çevirdiklerinde at yoktu. Kaşla göz arasında uçup gitmişti. Ya da düş görmüşlerdi. Uyanıp şaşkın şakın baktılar.

Barış:

“Ne oldu, nereye gitti? Koca at birdenbire nasıl yok oldu?”

Aslı, “Görmedim,” dedi. “Yanılmıyorsam kısa süreli bir düş gördük. Uyanınca da...”

Barış’ın canı sıkılmıştı. Kızgın bir sesle:

“Saçmalama! İkimiz birden aynı düşü görmeyiz. Olacak şey değil.”

“Bilmiyorum. Sanırım bir açıklaması vardır. Sonra sorar öğreniriz. Belki de...”

Gözlerini açıp yeniden yeniden baktılar. Gölün ay-
nasında gördükleri ya da gördüklerini sandıkları at
yoktu. Göl öylece duruyordu. Sanki olağanüstü bir at,
kıyısında durmamış, suyundan içmemişti.

Bulutlar kararıyor, sincaplar dallara tırmanıyor,
ağaçkakan durmadan tıkırdatıyordu. Başkaca da gelip
giden, durup kalan yoktu. Orman, bildikleri ormandı.
O an için güneşe ulaşmaya çalışan yeni sürgünlerden
başka bir değişiklik yoktu ya da onlara öyle geldi.

Kalkıp gölün çevresinde döndüler. Gözlerini açıp il-
giyle, korkuyla baktılar. Döner gelir mi diye beklediler.

Barış:

“O büyüklükteki bir at buradan geçseydi, kesinlikle

toynaklarının izi kalırdı. Otlar, çiçekler, sürgünler ezilirdi. Baksana, hiçbir iz, ezilme yok.”

Aslı:

“Sen atları seviyorsun. Senin böyle bir düş görmen bence doğaldır. Ama ben neden öyle bir düş gördüm, anlamıyorum. Oysa ne atları düşünmüş ne de böyle bir düşü kurmuştum.

Bence düş görmedik. Senin dediğin gibi aynı anda, iki insan aynı düşü görmez. Kesinlikle o at gerçektir. Umarım bir daha döner gelir.”

Barış, sayıklarcasına:

“Umarım döner gelir.”

ORMANIN SAKLADIKLARI

Bariř ve Aslı, uçsuz bucaksız ormanda gezinirken kanatları ışıktan, uçan bir atın peşine düşerler. Bu at düşsel bir varlık mıdır, yoksa gerçek midir, bilinmez. Çünkü onların yaşamında düşünle gerçek iç içedir. Gide gide ormanın bilinmez, görünmez yerine vardıklarında ise büyük bir felakete tanık olurlar...

Ormanın Sakladıkları doğa ve insan ilişkisine hassas ve duyarlı bir yaklaşım sergilerken, yetişkinlerin dünyasına bir de çocukların gözünden baktırıyor.

